

IJmond

Als je ziek bent, is het moeilijk om je eigen identiteit te bepalen. Zo heeft Marina de Haan (30) ervaren. „De ziekte neemt vaak het leven over.” De frustraties schrijft de journalist en communicatie-deskundige uit Beverwijk van haar af in gedichten. Binnenkort verschijnt haar gedichtenbundel 'Lily in the wild field'.

Marina de Haan schrijft bundel vol gedichten

Marina de Haan op Curaçao waar ze een deel van de gedichten voor haar bundel schreef. Inzet: het gedicht 'Lily in the wild field'.

LILY IN THE WILD FIELD

*She knows who she is
She knows where she wants to go
She is not like the other flowers
She is heaven's kiss*

Lily in a wild field

*She covers the valleys with beauty
She covers the ground with grace
She doesn't care what others think
She doesn't mind being different*

Lily in a wild field

*Her sweetness is her perfume
Her whiteness is her strength
She blossoms amongst thorns
She resembles heaven's face*

Lily in a wild field

*She stands tall above the noise
She dreams in color, always
She follows her heart
She discovers her very own voice*

Lily in a wild field

*She knows who to trust
She knows who to let go
And when she feels sad or alone
She still knows her way home
Be a lily in the wild field*

IJmond

De Vrijwilliger

Bijna de helft van de Nederlanders van vijftien jaar en ouder zette zich vorig jaar minimaal één keer in als vrijwilliger. Het gros doet iets voor scholen of sportverenigingen, maar er gebeurt veel meer. Deze krant gaat wekelijks in gesprek met vrijwilligers uit de IJmond.

'Voor God spelen' in de wondere kattenwereld

Umuiden ★ Freek Weber (53) komt graag op voor hen die het minder hebben. Als bestuurslid van de lokale afdeling van de SP helpt hij mensen vooruit, voor de Stichting Zwerfkatten Havengebied IJmuiden zet hij zich al zeventien jaar in voor katten. En dat naast zijn baan als storingsmonteur bij Tata Steel. Net als coördinator Marya Dekker staat Freek aan de wieg van de stichting. „Marya was vrijwilliger bij een groep die katten in het havengebied voerde”, vertelt hij over de periode rond de eeuwwisseling. „Toen zij ermee stopten, wilde zij er mee doorgaan. Maar het dan wel professioneler organiseren.”

Vangen

Sindsdien weet de stichting van vrijwel iedere kat in het gebied het bestaan. „Maar we kunnen ze niet allemaal van straat halen”, legt de vrijwilliger uit. „Als we een nieuwe kat signaleren, proberen we die te vangen en te controleren of hij is gechipt. Of dat hij misschien bij de dierenambulance staat gesignaleerd. We proberen z'n baasje te vinden en 'm terug te bezorgen. Als dat niet lukt controleren we op gezondheid en castreren we. Als hij gezond is, zetten we 'm terug in de groep.”

Freek legt uit dat het castreren erg belangrijk is, zowel bij katers als bij poezen. „We halen alle geslachtsorganen eruit.” Daarmee remmen ze niet alleen de aanwas, ze voorkomen ook de verspreiding van seksueel overdraagbare kattenziekte. „Katten-aids, bijvoorbeeld. Daarom testen we altijd het bloed, en zetten we ze in quarantaine”, vertelt hij over het protocol bij een

onbekende gevangen kat. „We hebben twaalf voerplekken”, gaat hij verder. Omdat de katten redelijk honkvast zijn, hebben ze de groepen daarmee goed onder controle. „Ze vinden het toch fijn dat er voor ze gezorgd wordt.” Daar wordt dan ook uitgebreid de tijd voor genomen, vertelt hij. „We hebben twee oude dames die met potjes en pannetjes de haven ingaan en bij de groep katten gaat zitten.”

Om te controleren of ze gezond zijn, worden ook bekende katten zo nu en dan gevangen en gecontroleerd. „Daar zijn we goed in”, zegt Freek zelfverzekerd. Meestal is dat inderdaad appeltje-eitje, maar kat Biker - inmiddels in de kattenhemel - slaagde erin jaren uit handen van de stichting te blijven. „Hij herkende de auto's en haalde het aas uit de vangkooi zonder dat de kooi dicht viel. Hij stak nog net z'n middelvinger niet naar je op.”

De vrijwilligers doen er vanzelfsprekend alles aan om katten in leven te houden. „Maar als er een overlijdt, zien we dat echt als een verlies.” Drie weken geleden heeft Freek afscheid moeten nemen van zijn eigen kat, een probleemgeval met gebruiksaanwijzing. „Na vijftien jaar hebben we haar laten inslapen. Dat is één van onze vervelende taken. Je moet voor God spelen, jij beslist het moment.” Omdat hij de weg binnen de politiek goed kent, lobbyt hij ook voor de stichting, die uitsluitend op giften draait. „Maar het gaat niet alleen maar om geld, het gaat ook om erkenning.”

Jouri Bakker

FOTO HIND MARI

'Ik zit dan letterlijk niet lekker in mijn vel'

Annemiek Jansen

Beverwijk ★ In de pijn en verdriet die de combinatie van astma en eczeem met zich meebrengt, is ze gaan schrijven. „Het is soms een beetje rauw misschien, omdat ik vanuit de emotie schrijf, maar het heeft mij geholpen dat het oké is om soms verdrietig te zijn, om soms in een hoekje te huilen. Het is geen zwakte, maar helpt me juist om me beter te voelen. Ik doe dat vanuit positieve gedachten. Ik probeer bewust positiviteit te zaaien, met gedachten, maar ook met de woorden die ik uitspreek.” Astma en eczeem; het zijn broer en zus van elkaar, omdat beide het gevolg zijn van een allergische reactie. Marina de Haan heeft het

van jongs af aan; last van haar longen of van haar huid. „Het is een hele tijd goed te behandelen geweest, maar vorig jaar augustus is de eczeem geëscaleerd en sindsdien is het niet goed onder controle meer te krijgen. Ik heb heel veel last van mijn huid. Veel jeuk en wondjes die ik open krab. Ik gebruik dan prednison om de ontstekingen te onderdrukken. Ik zit dan letterlijk niet lekker in mijn vel.”

Curaçao

Wat het maakt dat het eczeem ineens zo is gaan opspelen, weet ze niet. Ze heeft even gedacht dat het kwam door het pand in Haarlem waarin ze woonde. Oud en schimmelig. Toen het niet meer ging, verhuisde ze terug naar haar ou-

ders die in de Beverwijkse wijk Broekpolder wonen. Haar moeder komt oorspronkelijk van Curaçao.

Zwemmen

„Begin dit jaar ben ik twee maanden op Curaçao gebleven. Daar is mijn huid tot rust gekomen. Ik ging daar iedere morgen zwemmen in de zee, dat hielp. Bij terugkomst was mijn huid helemaal gaaf zoals het hoort. Toen ik daarna de eerste plekjes zag, dacht ik: 'Ik zie het niet, dan is het er ook niet.' Maar het is toch weer teruggekomen.”

Ze werkt als communicatie-deskundige bij de sociale werkvoorziening Noorderkwartier in Schagen. „Ze zorgen goed voor mij, ik ben heel dankbaar dat ik daar werk. Als ik

jeuk heb, kan ik me niet concentreren. Dan ben ik ook heel vermoeid en moet slapen om uit te rusten. Ik sta soms zelf wel eens te kijken van mijn eigen doorzettingsvermogen. Dat komt ook door mijn moeder die vroeger zei: 'Marina, ga er gewoon heen en kijk maar hoe het gaat.' Soms sta ik op, kleed me aan, ontbijt en ga naar mijn werk in Schagen en merk daar dat het niet gaat. Als ik het benauid heb, gaat alles langzaam. Als ik dan naar huis ga, ben ik knock-out, dan moet ik een halve dag slapen. Ik voel me vaak hopeloos. Ik ben best wel ambitieus, wil veel dingen doen, maar de ziekte houdt me tegen.”

Ze deed de School voor Journalistiek in Utrecht, was freelancer van

de Alkmaarse editie van het Noordhollands Dagblad en vond in 2013 werk via deze krant bij Noorderkwartier. De directeur, woonachtig in Heemskerk, las haar verhaal in de rubriek 'Baan gezocht' en bood haar een baan aan. Schrijven doet ze graag. Net als elke journalist wilde ze ook altijd boeken schrijven. Gedichten schrijven deed ze ook al. Vooral op Curaçao schreef ze er veel en kwam ze op het idee om die gedichten te bundelen.

Kwetsbaar

Voor Marina is dat spannend, omdat die gedichten zo persoonlijk zijn. Ze heeft ze onlangs voorgelezen aan een publiek en merkte hoe kwetsbaar ze daar stond. „Ik

wil mijn ziekte ten goede gebruiken. Laten zien dat er hoop is, dat anderen zich geïnspireerd voelen om niet op te geven. En als daar een stukje kwetsbaarheid en durf voor nodig is, dan moet dat maar.”

Schoonheid

Op het Caribische eiland besloot ze de bundel 'Lily in the wild field' zelf uit te brengen. De titel verwijst naar het gelijknamige gedicht dat gaat over het vinden van je eigen identiteit. Wat zo moeilijk is als je ziek bent. Veel van de meer dan zestig gedichten zijn in het Engels geschreven, een taal waarin ze zich makkelijk uitdrukt, maar er staan ook Nederlandstalige gedichten in. Een isbn is al aangevraagd. Ze vroeg haar vriendinnen

om te helpen. Caressa Thera maakte het ontwerp, Nanda Broekhuizen deed de cover-illustratie en Hind Mari kwam naar Curaçao voor de foto's in de bundel. Er staan foto's in van het landschap, de zee, maar ook oude gebouwen. „Op Curaçao heb je veel oude panden waarvan de verf afbladdert. Ik vind dat mooi. Het laat schoonheid in gebrokenheid zien. En zo voelt mijn leven eigenlijk ook. Ik ben nu bezig met crowdfunding om het boek te laten drukken. 'Investerer in mijn droom?', vraag ik mensen.” Marina wil zeker 250 exemplaren laten drukken en hoopt in juli het budget rond te hebben. Kijk voor meer informatie over de crowdfunding op haar website: www.marinadehaan.nl/lily

Freek Weber.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER